

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

erit se prophanis suis vestibus exuant, induant verò Ephod, vestem scilicet Religiosam; & ita die ac nocte occupentur in laudibus Dei, cuius hæ sunt mutationes. Stupendus fuit casus, qui Sancto Bernardo euenit cum quodam homine cupiente peruertere quendam nouitium, & multa mala de Religiosis obloquentem: cui ipse prædixit, fore vt & ipse fieret Religiosus, qui valde propter hoc verbum iratus, respondit, se in hoc aduertere Sanctum Bernardum esse falsum Prophetam, vt qui nunquam esset visurus, quod prædicebat: Sed præualuit gratia & misericordia Domini, quæ breui post tempore ita illum permutauit memoria & recordatione exemplorum, quæ apud ipsos Religiosos viderat: vt decreuerit & constituerit illi imitari, & sæculari habitu deposito, Religiosum induere, & professionem completi reliquorum Religiosorum.

§. 3.

EX His licet colligere, quam teneamur, qui sumus Religiosi, exemplarè Eadem vitam instituere, vt valeat peccatores conuertere; ac tepidis, qui nobis se coniunxerint, adferre feruorem: nobis certò persuadentes, quod possimus bonis nostris exemplis, quæ sunt muti prædicatores, conuocare multos; qui, quam profiteamur Religionè, promoueant. Meminerimus, quando in publicum prodimus, debere nos instar filiorum Prophetarum; multis sanctorum operum instituti nostri instrumenta præferre, tanta quiete ac modestia, tanto ordine & feruore spiritus, vt omnes aspicientes recreent, & alliciant; quibus tanquam tibijs vtatur Deus ad eos vocandos, quos ad nostrum Institutum prælegit. Ducamus honori quod ancillæ simus diuinæ Sapientiæ, & ascendamus ad Euangelicæ perfectionis arcem adeo perfectam, talem ducentes vitam, vt ipsamet clamet, vocetque homines, qui illam sequantur. & ita opera nostra coram hominibus splendeant, vt glorificent patrem nostrum qui in caelis est; & matrem nostram, ipsam scilicet Religionem. Propterea enim dixit Salomon: *b filium sapientem letificare patrem: filium verò stultum mœsticiam esse matri suæ.* Ignauus enim Religiosus a perfecta vita Religiosa degenerans, contristat matrem suam, hoc est, Religionem; & quod in ipsis est, eius opinionem apud alios immittit, & afficiunt iniuria; multisque filiis eam priuant, qui eandem potissent exornare & amplificare: At feruentes & perfecti & ipsam Deum, & Religionem letificant, adducunt multos ad eam amplectendam; de quorum mutatione exultant Angeli, huius familiæ custodes; & iusti, qui eiusdem sunt membra. Qui alia quoque speciali obligatione tenentur ad seruandam & promouendam Instituti sui conseruationem & amplificatio-

Casus memorabilis.

Lib. 4. c. 3. vita eius.

a Mai. 5. 16.

b Pro. 10. 1.

nem continuis suis ac feruentibus orationibus, quibus ieiunia etiam di-
 lias penitentias adiungant. Orationes enim Religiosorum, media sunt
 quibus diuina prouidentia utitur, ad vocandos homines, ut illos im-
 tur. Neque Oratio dat solum verbis & exemplis Religiosorum efficien-
 tem; sed ipsa etiam sola potens est hanc apud Deum vocationem impet-
 re. Et quamuis ipsi in Eremo versentur, nec habeant consuetudinem con-
 secularibus hominibus, neque ab eis videantur, (quales erant primi Mo-
 nachii Cistercienses) poterunt tamen suis Orationibus a Deo obtinere, ut pa-
 set, tangatque multorum fidelium corda: ut ad suam familiam augendam
 dilatandam, accedant. De Sancto Dominico scribitur quod, petentibus in
 Monachis, orauerit Deum, ut Magistrum quendam Reginaldum ad ipsius
 ordinem vocaret: & cum nec verbo cum eo hac de re actum esset, sequens
 tamen die hora Primæ, venit Reginaldus, & petijt Ordinis illius habitum
 promissio enim illa Saluatoris non habet limitem aut terminum: *c. p. d. q. d.*
dabitur vobis, Et si habueritis fidem sicut granum sinapis, dicetis monti huic, ut
e arbori huic, eradicare & transplantare in mare: obediet vobis. Nam diuina Om-
nipotentia propter vestram Orationem, fidei adeoq; feruenti fiducia con-
iunctam, ita cor hominis, etiam profundissimas radices in mundo habentem
tanget, ut ipsemet gaudens relinquat omnia, seque in ipsam Religionem
transferat. Nec sine mysterio Dominus noster hanc fidem comparat cum
grano sinapis, quod minimum est omnibus seminibus, sed cum creuerit, maius est
omnibus oleribus, & fit arbor, ita ut volucres celi habitent in ramis eius. Nam unus-
quisque Religiosus deberet esse sicut illud granum: paruum quidem ob
humilitatem; sed magnus & efficax ob spiritus feruorem: ita contendendo in
perfectiōe crescere, ut multi seculares ad ipsius Societatem accedant. Et
cum pro seipso orat, potest ac debet hoc titulo & nomine, inter alia petere
humiliter, ita se perfectum ac feruentem fieri, ut multi alij per ipsum acci-
dant, ad Deo magna cum perfectiōe seruiendum. Talis fuit sponsus O-
ratio, dilecto suo dicentis: g. trabe me: post te curremus in odorem unguentorum
tuorum. quasi distinctius dixerit: trabe me, DEVS meus, tanta vi & efficacitate
ut in tuo seruitio magno seruore currant: me enim sic currente, non solum
te sequar; sed meis Orationibus, colloquijs, & exemplis contendam,
ut multi alij mecum simul currant, excitati & recreati odore
præstantium donorum, quæ amplectentibus
Euangelica consilia lar-
ris.

c Luc. 11. 9.
 d Mat. 17. 19
 e Luc. 17. 6.

f Mat. 13. 31.

g Cant. 1. 3.